

ČESTITKA

„A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja ...“ (Iv 1, 12)

Poštovane redovnice i redovnici, vjeroučiteljice i vjeroučitelji, bogoslovi i sjemeništarcu, subraćo svećenici, drage sestre i braćo!

Božić je u Godini vjere! Za ovaj Božić, ispunjavajući običaje izvanjskoga slavlja, okićenih ulica i kuća, bogatih stolova, ne zaboravimo u sve to uključiti i duhovni osjećaj Božića, onaj koji izražavaju i bude božićne ispovijedi, naša euharistijska slavlja, osobito polnoćka, evanđelje o Mariji, Josipu, Djetetu koje se rodilo, anđelima, pastirima, pjesma *U se vrijeme godišta* i druge božićne pjesme, božićne jaslice, božićni posjeti i blagoslovi obitelji. Ne zaboravimo pounutrašnjiti Božić.

Za vjeru je od presudne važnosti odnos koji se uspostavlja s Isusovom osobom (usp. Biskupska sinoda,

P

orka Božjem narodu

) i zbog toga smo u Godini vjere pozvani, uz izvanjskost i pounutrašnjenjem, s vjerom dohvatiti i otajstvo Božića u osobnome susretu s Bogom koji je postao Božić pa nam tako, na povijesno nezaobilazan način, pokazao da je

S nama Bog

.
Naime, iznad svih povijesnih okolnosti unutar kojih se dogodilo Isusovo rođenje, temeljno pitanje Božića za koje su zainteresirani i ljudi našega vremena bez obzira jesu li vjernici ili nisu, odnosi se na otajstvo onoga što se dogodilo i posljedice toga za nas i naš život. Otajstvo onoga što se dogodilo iščitava se iz identiteta toga novorođenoga betlehenskog Djeteta. Tko je to novorođeno betlehensko Dijete? To je pitanje za sve, a osobito za nas kršćane, iznimno važno. Ono traži da ga o Božiću u Godini vjere razmotrimo na dublji način. Isusov osobni identitet, prema onomu što mi kršćani ispovijedamo a što je u temelju samoga kršćanstva, ne ulazi u red stvorene stvarnosti, nego pripada redu božanske stvarnosti koji će vjera Crkve sažeti u ispovijest vjere:

„Vjerujem ... i u jednoga Gospodina Isusa Krista, jedinorođenoga Sina Božjega. Rođenog od Oca prije svih vjekova. Boga od Boga, svjetlo od svijetla, pravoga Boga od pravoga Boga. Rođena, ne stvorena, istobitna s Ocem, po kome je sve stvoreno. Koji je radi nas ljudi i radi našeg spasenja sišao s nebesa. I utjelovio se po Duhu Svetom od Marije Djevice: i postao čovjekom...”

(Iz

Nicejsko-carigradskoga vjerovanja

).

Vjera kojom ispovijedamo da identitet novorođenoga betlehenskog Djeteta nadilazi stvorenu stvarnost, ne osvjetljava samo otajstvo Boga koji je u betlehenskome Djetetu postao čovjek, nego i otajstvo čovjeka kojega, zagledani u betlehensko Dijete u kojemu je Bog postao *S nama Bog*

promatramo zaogrnutu dostojanstvom Božjih sinova i kćeri koje nam je na zadivljujući način objavljeno. Onima, naime, koji betlehensko Dijete s vjerom primaju, koji ulaze u osobni odnos s Njime i u vjeri Ga prihvaćaju, Bog daje mogućnost da na životno opipljiv način spoznaju svoj autentični identitet, identitet djeteta Božjeg:

Onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo Ime, koji su rođeni ne od krvi, no od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego – od Boga

(Iv 1, 12

–

13).

Slaveći Božić u Godini vjere, ispovjedimo vjeru u Onoga koji nam je osvjetlio ljepotu čovječstva i dara zvati se Božjom djecom. Postanimo svjesni važnosti i vrijednosti drugoga kako bismo Isusa Krista u kojega vjerujemo prenosili autentičnim kršćanskim životom svim ljudima našega vremena. Ispovjedimo svoj osobni *vjerujem u Crkvi koju nam Krist u povijesti nudi kao prostor gdje ga možemo susresti* (usp. Biskupska sinoda, *Poruka*

Božjemu narodu

) svjesni da taj prostor izgrađujemo našim zajedničkim *vjerujemo*

S tom željom i molitvom Bogu koji nas u betlehenskome novorođenčetu želi privući sebi neodoljivošću djeteta, svima vama i vašima želim sretan Božić i radosnu novu godinu, ispunjenu vjerom posvjedočenom autentičnim kršćanskim životom!

U Dubrovniku 2. prosinca 2012.

† Mate Uzinić,

dubrovački biskup